

Rozlúčkový príhovor našich štvrtákov

Vážený pán riaditeľ, pani zástupkyne, pedagogický zbor a milí študenti,

ani sme sa nenazdali a štyri roky nám utiekli pomedzi prsty ako voda. Nikto z nás nevedel, čo nás tu čaká, keď sme prekročili bránu tejto školy. Zo začiatku sme boli všetci zapálení do učenia, ale postupom času to z väčšiny z nás pomaly opadávalo. Nikdy nezabudneme, ako nám do hláv boli prízvukované termíny odovzdávania výkresov, a málokto ich dodržal, nuž ale vždy sme to nejako polepili, prinajhoršom na tú dostatočnú známku. Musíte nám ale uznať, robili sme maximum, čo sa dalo, aj keď sme tú istú chybu spravili miliónkrát, vždy ste nám to radi vysvetlili znova, však?

Ale teraz prišiel náš čas. Čas rozlúčenia s vami, drahé profesorky a profesori. Sú to posledné chvíle, keď nás vidíte sedieť v týchto laviciach, ktoré sme drali celé naše štúdium. Nevieme, či budeme niekedy schopní sa vám dostatočne poďakovať. Dali ste nám tak mnoho... A vieme, že sme počas tých štyroch rokov veľmi vďačne nevyzerali. Nuž, zrejme je pravda, že človek si uvedomuje, čo má, až keď to stráca. Pevne dúfame, že ešte nie je neskoro, aby sme si priznali, že toto uvedomenie dosiahlo aj nás. Preto by sme vám radi zo srdca vyjadrili vďaku. Ďakujeme vám za váš čas, ktorý ste nám venovali nielen počas, ale aj mimo vyučovania. Ďakujeme vám za vašu trpezlivosť, pretože sami dobre vieme, že to s nami len málokedy bolo jednoduché. Ďakujeme vám za ten kúsok z vás, ktorý si ponesieme vo svojich srdciach naveky.

Samozrejme nesmieme zabudnúť na vedenie našej školy. Chceme vám poďakovať za študijné podmienky, ktoré na tejto škole vytvárate a tiež za dobré meno, ktoré si táto škola aj vďaka vám zachováva.

A teraz niečo k vám, naši mladší spolužiaci. V prvom rade nikdy si nenechávajte všetko na posledný termín, lebo to môže mať nedobré následky. Vieme, o čom hovoríme, tak vezmite si z nás príklad. A v neposlednom rade vzorne reprezentujte školu tak ako my doteraz. Chápeme, že občas aj vy máte toho plné zuby, ale bojujte ďalej a ani sa nenazdáte a budete tu čochvíľa stáť ako my. Taktiež nesúďte pedagógov, ktorí sa zdajú vo vašich očiach prísni. Chcú vám odovzdať len to najlepšie.

Nesmúťte. Niečo tu z nás ostane. Teda okrem archivovaných písomiek a slohov ostanú tu z nás spomienky. Vy, ktorí tu ostávate, nenechajte ich zmiznúť. Pretože my, ktorí odchádzame, ich určite radi budeme držať v sebe navždy.

Ešte raz vám patrí naše veľké ďakujeme.

Ďakujem za pozornosť!

Vaši štvrtáci